

(Pénzpatak)

Ez kellene nekünk. Egy soha el nem apadó, bővíző pénzpatak, amelyről persze rajtunk kívül nem tud senki. Ó, ha Elbert János tanár úr élne! A beszélő nevek megszállottjaként elolvadna a gyönyörűségtől egy ilyen szó hallatán. Talán Tennessee Williams Tetovált rózsájának személyeit sem gyötörnék tovább az órán, hanem zsupsz, fejest bele a pénzpatakba. A dologban az a legérdekesebb hogy nem a kiéhezett ember fantáziája teremtette a „pénzzel folyó Kanaánt”, illetve nyelvtörténetileg minden elképzelhető. A halpénz, a valóságos pénz, kóbor királyok fürdőzés közben elhullajtott kincse, aranyosók filléres könnyei és még sorolhatnánk. Igazán nem akartam semmit Pénzpatak földrajzi helységnevtől, hosszú ideig még a létezéséről sem nagyon tudtam. Az ember már csak ilyen. Hallomással bír a Tojászigetről, amely nem azonos a Húsvét-szigetekkel. Az egyik erre, a másik arra, a Nyulak szigete, azaz a Margitsziget meg emerre található. Még a Petrezselyemszigetet is megjegyezte a bolondos elme a spanyolok és a marokkóiak villongása kapcsán, a Pénzpatakot azonban egy esti telefon hozta felém az ismeretlenségből. Évenkénti családi találkozóinkat idén nem Balogunyomban tartjuk, – „ha nem tetszik, akkor megunyom” – hanem Pénzpatakon, hangzott a vonal túlsó oldalán. Gyönyörű hely a hegyek között, a magyarok úgy általánosságban nem ismerik. Nem megmondtam! Lipári-szigetek, Bahamák, Dominika, Pantellária, Bali, Szent Ilona itt van a zsebünkben, a kisujjunkban, Pénzpatak sehol. És mi idén nem Balogunyomban találkozunk, amit egyáltalán nem untunk meg, hanem Pénzpatakon, mert valaki kitalálta, hogy ott nekünk csodálatos lesz. De egyáltalán létezik-e, vagy olyan mint Nakonxipán, Nirvána, Nekerese? Böngésszük a telefonkönyvben az irányítószámmal rendelkező önálló települések listáját. Pénzpatak sehol. Pénzesgyőr igen. Pénzpatak nem. Az aggodalom fölösleges. Magyarországon nem veszhetünk el. Ha vadidegen hívna ismeretlenül, akkor a mai világban okkal aggodalmaskodnánk, így azonban elrándulunk Pestre a gyülekezőhelyre, s majd csak lesz valami. Fogjuk fel a dolgot a vidámabb oldaláról. Aztán Pénzpatakon pénz sem kell, vagy ha igen, elegendő csupán pár forint?

Csodálkoznék, ha éppen Pénzpatakon Jézus nevében adnának mindent. És elmarad a szokásos bográcsozás, a kirándulás az Őrségbe, az Irottkőre, a Vadásatóhoz, elmarad a kegyelet lerovása a temetőben? Aztán miért pont Pénzpatakra kell nekünk zarándokolni? Miért nem jó Balassagyarmat, Hódmezővásárhely, Makó, s ha már Makó, üsse kő, Jeruzsálem? Nincs értelme az akadémikuskodásnak. Pénzpatak, punktum. Tapasztalatból mondják, higgyük el, Pénzpatakon boldog lesz az ember, azt sem érzi majd, ha egy petákja sincs. Fürdőruhát persze érdemes vinni, mert talán valóságos patak is van, abban megmártózhat, s csodák csodája, fürdőzéskor rájön a pénz titkára. Az volna csak a szenzáció. De az sem jó, ha egy név túlságosan beszédes. Ha nincs több mondandója, maradjon magának. A többit majd meglátjuk. Végül Pénzpatakon is társaloghatunk Balogunyomról, és az még pénzbe sem kerül.